

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobců: a) J. J.,
b) M. J.,
oba bytem X,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
se sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2018, č. j. 042839/2018/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2018, č. j. 042839/2018/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci a) na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni b) na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci a podání účastníků

1. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jejich odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu B. (dále jen „stavební úřad“) ze dne 5. 12. 2017, č. j. 04085/2017/MUBY/AČe (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad J. K. (dále jen „stavebník“) dodatečně povolil stavbu označenou jako zábrana proti poškození sousedního oplocení (konstrukce z lešenářských trubek s výplní) na pozemku p. č. X v k. ú. N. u B..
2. Žalobci uvádí, že dle stavebníka měla být účelem stavby ochrana plotu žalobců před chováním jeho psa. Stavebník namísto jiných běžných způsobů zvolil stavbu z nepropustných desek o výšce přesahující dva metry, čímž podstatně zhoršil podmínky na pozemku žalobců z hlediska proudění vzduchu a provětrávání. Jelikož k ohrožení plotu žalobců ze strany psa stavebníka došlo pouze v jednom případě, žalobci se domnívají, že šlo o zástupný problém.
3. Žalobci namítají, že nebylo konkretizováno, jaká stavba byla povolena. Někde je označena jako plot, jinde jako ochrana proti činnosti psa. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dle žalobců nejasně uvedl, že jde o stavbu plnící funkci plotu. Nebylo též specifikováno, kde přesně má být umístěna stavba. Stavebník tak může stavbu libovolně přiblížit pozemku žalobců a volit její výši. Nemusí také respektovat požadavek plynoucí ze stanoviska Městského úřadu B., odboru životního prostředí, jako vodoprávního úřadu, resp. P. V., státního podniku (dále jen „P. V.“), aby byla stavba ukončena ve vzdálenosti šesti metrů od koryta potoka. Stavební úřad tuto podmínku plynoucí ze závazného stanoviska nezohlednil, neuvedl, kam přesně může stavba zasahovat, přičemž v současnosti je stavba provedena až na břehovou hranu potoka.
4. Žalobci tvrdí, že stavba zasahuje do jejich práv, neboť se opírá o jejich plot, poškozuje jej uvolněnými díly a nedůvodně zhoršuje poměry na jejich pozemku. Namítají, že vzhledem k vzdálenosti povolené stavby od jejich plotu byla znemožněna jeho údržba. Tím byl dle žalobců porušen § 1020 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Žalobci vytýkají správním orgánům, že se nevypořádaly s jejich námitkou týkající se nedodržení vzájemných odstupů. Mají za to, že odstup 0 až 3 cm je vzhledem k výši zábrany v rozporu s § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/1996 Sb. [pozn. soudu: zjevně míněna vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“)] a § 152 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2017 (čl. II bod 10 zákona č. 225/2017 Sb.).
5. Dle žalobců je stavba vzhledem k těsné blízkosti plotu žalobců a svému stavu umístěna v rozporu s § 1013 občanského zákoníku. Upozorňují, že ke stavbě nedali souhlas a její provedení s nimi nebylo předem projednáno. Správní orgány nevzaly v úvahu § 152 stavebního zákona.

6. Žalobci spatřují nezákonnost rozhodnutí správních orgánů též v tom, že pro stavbu nebylo vydáno rozhodnutí o jejím umístění. Tím dle žalobců došlo k porušení § 80 odst. 3 písm. a) stavebního zákona.
7. Žalobci dále tvrdí, že došlo k porušení § 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, neboť jim není známo, že byl dán souhlas k provedení stavebního záměru, a § 115 stavebního zákona, neboť nebyly stanoveny podmínky pro užívání stavby.
8. Dle žalobců byl porušen § 1012 občanského zákoníku, neboť stavba nad míru přiměřenou poměrům ruší práva žalobců, § 1013 občanského zákoníku, neboť došlo k podstatnému omezení užívání pozemků žalobců, a § 1017 odst. 1 občanského zákoníku, protože túje stavebníka, které dosahují výšky 4 metrů, byly vysazeny ve vzdálenosti 50 cm od plotu žalobců. Žalobci se domnívají, že byl porušen též § 1021 (patrně míněn § 1020) občanského zákoníku, neboť mají rozumný důvod bránit se proti povolení stavby, a § 1024 občanského zákoníku týkající se rozhrad. Tvrdí, že došlo k porušení § 2 odst. 1 a 4 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť rozhodnutí neodpovídají zákonům.
9. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí. Odmítá, že by stavební úřad nerespektoval závazné stanovisko vodoprávního úřadu, neboť bylo zpracováno do podmínek pro dokončení stavby v bodu 6 prvostupňového rozhodnutí. Uvádí, že správní orgány nemohou stavebníku diktovat formu provedení stavby nad rámec zákonných požadavků. Označení stavby převzal stavební úřad z žádosti o dodatečné povolení. Dle žalovaného stavba svým vzhledem i účelem plní funkci oplocení pozemku p. č. X. Poloha stavby byla vymezena ve výroku prvostupňového rozhodnutí, v němž je uvedeno, že je umístěna v bezprostřední blízkosti, a to cca 3 cm od stávajícího oplocení. V řízení o dodatečném povolení stavby se nepostupuje dle § 79 stavebního zákona a nevyžadují se souhlasy vlastníků sousedních pozemků. Nelze aplikovat ani § 152 stavebního zákona, neboť stavba již byla provedena. Dle žalovaného nebylo porušeno ustanovení § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Žalovaný nesouhlasí s tím, že by stavba žalobcům znemožnila opravu plotu na jejich pozemku. Oplocení pozemku stavebníka jim nebrání v přístupu k vlastnímu oplocení. Je povinností vlastníka provádět údržbu tak, aby nevstupoval na cizí pozemek. Žalovaný vyšel z § 1025 občanského zákoníku pouze v tom směru, že umožňuje existenci dvojité rozhrady mezi pozemky; toto ustanovení však proces jejich povolování neupravuje. Žalobci neuvádí, v čem spatřují konkrétní zásahy do svých práv dle občanského zákoníku. Jelikož se stavba nachází v těsné blízkosti souvislé zeleně, která ji převyšuje, k zásahům, které by nad míru přiměřenou poměrům rušily práva žalobců a podstatně omezovaly obvyklé užívání jejich pozemku, nedošlo.
10. V replice žalobci trvají na tom, že nebylo dodrženo závazné stanovisko vodoprávního úřadu, které odkázalo na nutnost dodržení stanoviska P. V., neboť stavba je umístěna podél celé délky plotu žalobců a zasahuje až na hranici potoka. Žalobci se domnívají, že jde o účelovou stavbu, a proto měl být konkretizován její účel. V rozhodnutí mělo být uvedeno, kdo poškozuje plot žalobců a do kdy bude stavba trvat. Zdůrazňují, že k poškození jejich plotu psem došlo pouze jednou, nejde o stav trvalý či opakovaný. Domnívají se, že zábrana z pevných desek ve vzdálenosti do 3 cm od plotu pevně přivařená k nosným plotovým sloupkům překračuje účel stavby a záměrně zhoršuje podmínky užívání pozemků žalobců. Označení stavby jako „zábrany proti poškození sousedního oplocení“ je dle žalobců neurčité a možnosti stavby tak mohou být stavebníkem měněny. Uvádí, že stavba zábrany nevylučuje nebezpečí poškození. Práva žalobců jako účastníků se

nevyčerpávají podáním námitek, ale musí být též řádně vypořádány, což se nestalo. Průběh stavby není konkrétně vymezen a stavebník jej může měnit. Při ohledání stavby bylo zjištěno, že případná oprava či údržba plotu bude možná pouze z pozemku žalobců, což je v rozporu s § 1021 občanského zákoníku, který předpokládá, že oprava bude umožněna z obou stran. Jestliže dojde k poškození podezdívky plotu na straně pozemku stavebníka, je její oprava v důsledku stavby vyloučena. Hrozí také, že se stavba skloní na jejich oplocení. V mezeře mezi ploty mohou uvíznout zvířata, bude též postupně naplňována odpadem z tují, a to bez možnosti zajistit odstranění tohoto stavu. Dodatečné povolení stavby v rozporu s § 1013 občanského zákoníku zasahuje do práv žalobců, neboť dojde k zastínění jejich pozemku, snížení provětrávání či ohrožení hlukem, a odporuje § 1020 občanského zákoníku. Dodatečným povolením stavby správní orgány vyloučily možnost žalobců provádět opravy poškození základů oplocení pozemku žalobců, které je ohrožováno v současnosti prorůstáním kořenů tují pod jeho základy. Považují za nereálné, že by stavebník zábranu v potřebném rozsahu odstranil, aby žalobcům přístup umožnil.

Podmínky řízení a rozsah soudního přezkumu

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k jejímu věcnému projednání. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobci s tím souhlasili a žalovaný se k výzvě soudu nevyjádřil, a má se tedy za to, že s tímto postupem souhlasí; nadto byl dán důvod pro rozhodnutí bez jednání dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

12. Ze správního spisu zjistil soud následující skutečnosti:
13. Žalobci jsou vlastníky pozemku p. č. x, který bezprostředně sousedí s pozemkem stavebníka p. č. X.
14. Žalobci dne 9. 1. 2017 oznámili stavebnímu úřadu, že stavebník na pozemku p. č. X provedl bez jejich souhlasu a vědomí nepovolenou stavbu oplocení z lešenářských trubek, vlnitých plechových desek a desek z azbestu, a žádali, aby mu bylo uloženo tuto stavbu odstranit. Uvedli, že dne 28. 10. 2003 provedli po ohlášení stavebnímu úřadu rekonstrukci plotu mezi oběma pozemky, která spočívala ve vybudování nové betonové a železem armované podezdívky navýšené nad stávající podezdívku maximálně do výše 0,6 m, zapuštění opěrných sloupků a natažení drátěného pletiva. Celková výše plotu je 1,5 m a délka 23 m. Důvodem rekonstrukce bylo opakované zatopení pozemku žalobců, který se nachází v nejnižším a nejkritičtějším zátopovém místě N., dešťovými a odpadními vodami ze sousedních pozemků včetně pozemku stavebníka a vodou z protékajícího potoka. V roce 2015 a 2016 došlo ke zhoršení sousedských vztahů v souvislosti s vodotečí vedoucí ze sousedního pozemku, která byla dle pravomocného rozsudku Okresního soudu v B. ze dne 29. 7. 2016 zřízena nezákonně. Dle žalobců si stavebník v reakci na tento rozsudek pořídil velkého psa, který rozkousal pletivo plotu, a následně bez jejich souhlasu postavil stavbu oplocení, která změnila plot na neprůchodný a neprůhledný. Desky se opřely o plot

žalobců a při větru vydávají nepříjemný trvalý hluk. Stavba nad obvyklou míru změnila poměry na pozemku žalobců, ohrožuje stavbu plotu žalobců a znemožňuje jeho opravu.

15. Stavební úřad na základě podnětu žalobců nařídil kontrolní prohlídku stavby na 31. 1. 2017, jíž se účastnil žalobce a), současně jako zástupce žalobkyně b). V rámci tohoto úkonu byla pořízena fotodokumentace stavby. Bylo zjištěno, že stavba vznikla v srpnu 2016. Dle sdělení stavebníka byla provedena bez opatření stavebního úřadu. Konstrukce je tvořena svislými a vodorovnými svařenými lešenářskými trubkami, svislé trubky byly zatlučeny do země. Výplň z vlnitých plechových a azbestocementových desek byla částečně přidrátována k trubkám, částečně o ně byla opřena. Vzdálenost stavby od podezdívky plotu žalobců je cca 3 cm. Délka stavby je 22,2 m a výška 2,38 m snižující se na 1,77 m.
16. Stavební úřad oznámením ze dne 13. 2. 2017 oznámil zahájení řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Stavba byla popsána jako konstrukce z lešenářských trubek s výplní z plechových vlnitých desek o rozměru cca 0,8 m x 2 m a z vlnitých azbestocementových desek o rozměru cca 0,8 m x 2,5 m. Konstrukce je v bezprostřední blízkosti stávajícího oplocení, cca ve vzdálenosti 3 cm, v délce 22,2 m a výšce 2,38 až 1,77 m. Část desek je přidrátována, část pouze opřena o konstrukci. Stavba je umístěna na pozemku p. č. X na hranici s pozemkem p. č. X.
17. Žalobci ve vyjádření ze dne 17. 2. 2017 potvrdili, že popis stavby odpovídá skutečnosti, doplnili, že stavba se na více místech opírá o jejich plot. Dle žalobců nemá stavba význam, neboť stávající plot je dostatečný. Funkci plotu na straně stavebníka zvyšují tůje, které stavebník vysázel v těsné blízkosti plotu. Nesouhlasili s tvrzením, že stavba by měla chránit jejich plot před rozkousáním psem stavebníka, neboť takovým škodám lze zabránit výcvikem psa či jiným opatřením. Vyjádřili domněnku, že cílem stavby bylo omezit situaci na pozemku žalobců v návaznosti na výsledek soudního sporu ohledně vodoteče.
18. Dne 9. 3. 2017 byla stavebnímu úřadu doručena žádost stavebníka o dodatečné povolení stavby, která byla označena jako „zábrana proti poškození plotu souseda“.
19. Usnesením ze dne 15. 3. 2017 stavební úřad přerušil řízení o odstranění stavby. Téhož dne vyzval stavebníka k doplnění podkladů o souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů podle zvláštních předpisů, zejména Městského úřadu B., odboru životního prostředí, a P. V.; jednoduchého technického popisu záměru a příslušnými výkresy, zejména situačního výkresu s umístěním stavby na pozemku, a vyjádření vlastníků sítí technické infrastruktury.
20. Stavebník předložil dokumentaci pro dodatečné povolení stavby zpracovanou M. Š., X, z dubna 2017, v níž je stavba označena jako konstrukce z lešenářských trubek a výplní. Dle průvodní zprávy byla konstrukce provedena jako zábrana z důvodu zamezení možnosti vnikání psa stavebníka na sousední pozemek a možnosti poškození stávajícího plotu. Souhrnná technická zpráva a dokumentace objektu předpokládá, že azbestocementové desky budou nahrazeny vlnitými plechovými deskami nebo vlnitými deskami Cembrit o stejné výšce (1 770 mm, resp. 2 380 mm), desky budou vzájemně spojeny v místě svislých spojů a pevně kotveny k nosné ocelové trubkové konstrukci. Desky budou opatřeny vhodným nátěrem. Součástí dokumentace byl situační výkres stavby, v němž je vyznačeno umístění stavby na pozemku, a výkres stavby v řezu a pohledy s vyznačenou výší částí stavby.

21. P. V. ve stanovisku správce povodí ze dne 27. 4. 2017 uvedlo, že záměr je možný z hlediska zájmů daných platným N. p. p. L. a P. d. p. D. V.. Z hlediska zájmů daných vodním zákonem vyjádřilo souhlas se stavbou plotu na pozemku p. č. X za předpokladu splnění těchto podmínek: vlivem stavby nesmí dojít ke zhoršení odtokových poměrů; plot v blízkosti koryta vodního toku nebude pevnou stavbou s podezdívkou; bude respektováno oprávnění správců vodních toků dle § 49 odst. 2 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“); část pozemků podél koryta vodního toku do šesti metrů od břehové hrany slouží pro průchod velkých vod a současně jako manipulační pruh pro účel správy a případné údržby koryta vodního toku. Správci vodních toků jsou oprávněni na tyto pozemky vstupovat a vjíždět s mechanizací. Do šesti metrů podél koryta potoka nelze umísťovat žádné pevné stavby. Stavba umístěná na pozemku sousedícím s korytem vodního toku může ovlivnit vodní poměry, a je proto nutný souhlas dle § 17 vodního zákona.
22. Městský úřad B., odbor životního prostředí, v souhrnném vyjádření ze dne 26. 4. 2017 jako vodoprávní úřad uvedl, že s dodatečným povolením stavby bude souhlasit za podmínky, že stavba se nebude nacházet na pozemku vedeném v katastru nemovitostí jako vodní plocha, způsob využití vodní nádrž přírodní.
23. Stavební úřad vyzval stavebníka výzvou ze dne 15. 5. 2017, aby předložil pravomocné rozhodnutí v pochybnostech, zda se na pozemku p. č. X nachází vodní dílo, zajistil přepsání pozemků v katastru nemovitostí a doložil souhlas dle § 17 vodního zákona.
24. Dle sdělení Městského úřadu B. ze dne 5. 6. 2017 nebyl dán důvod k zahájení řízení o rozhodnutí v pochybnostech, zda se na pozemku p. č. X nachází vodní dílo, neboť při prohlídce bylo zjištěno, že se na pozemku nachází zahrada a druh pozemku byl změněn na zahradu též v katastru nemovitostí.
25. Městský úřad v B. jako vodoprávní úřad vydal dne 28. 8. 2017 podle § 104 odst. 9 vodního zákona kladné závazné stanovisko pro dodatečné povolení stavby za podmínek, že bude respektováno oprávnění správce toku podle § 49 odst. 2 písm. c) vodního zákona. Správce toku je oprávněn vstupovat na cizí pozemky i na ně vjíždět s mechanizací v souvislosti se správou a údržbou toku; vodoprávní úřad nenese odpovědnost za případné škody způsobené velkou vodou či ledem; zástupce správce povodí bude přizván ke všem jednáním týkajícím se zájmů správce; žadatel nebo jeho právní nástupce odpovídá za škody vzniklé na korytě vodního toku v průběhu výstavby a jejím provozování. V odůvodnění uvedl, že zajistil vzájemný soulad předložených vyjádření a zahrnul je do vyjádření v rozsahu odpovídajícím stavbě.
26. Dne 23. 10. 2017 stavební úřad oznámil zahájení řízení o dodatečném povolení stavby označené jako „zábrany proti poškození sousedního oplocení (konstrukce z lešenářských trubek a výplní)“ na základě žádosti stavebníka ze dne 9. 3. 2017. Účastníci byli poučeni o tom, že mohou uplatnit námitky do 15 dnů od doručení oznámení, k později uplatněným námitkám nebude přihlédnuto. Oznámení bylo doručeno žalobcům dne 25. 10. 2017.
27. V řízení o dodatečném povolení předmětné stavby podali žalobci dne 3. 11. 2017 námitky, ve kterých uvedli, že trvají na námitkách uplatněných v řízení o odstranění stavby. Zdůraznili, že s nimi stavebník o stavbě nejednal. Namítali, že v oznámení o zahájení řízení nebyla stavba blíže popsána a že se změnilo vymezení předmětu řízení z původní „konstrukce z lešenářských trubek“ na „zábranu proti poškození sousedního oplocení“.

aniž se vlastní stavba jakkoli změnila. Tvrdili, že důvod spočívající v zabránění prokousávání plotu psem byl jen zástupný a účelu bylo možné dosáhnout jiným způsobem než stavbou, která poškozuje plot žalobců a negativně mění poměry na jejich pozemku (zastínění, odvětrávání). Namítali, že stavba je navíc z hlediska deklarovaného účelu nedostatečná, neboť je nedostatečně zapuštěna do země (při vichřici zabránily zborcení pouze túje). Provedení stavby je nekvalitní a již byla značně poničena. Žalobci se domnívají, že nemůže odpovídat projektové dokumentaci. Jde o účelovou dočasnou stavbu, která ztratí smysl v případě úhynu psa nebo jeho předání jinému vlastníku, neboť není pravděpodobné, že by se jiný pes choval stejně a prokousával plot žalobců. Konstrukce při větru obtěžuje nepřiměřeným hlukem. Stavba v těsné blízkosti plotu znemožňuje opravu a údržbu plotu žalobců, včetně odstranění stávajícího poškozeného pletiva a instalaci nového.

28. Žalobci doplnili námítky v podání ze dne 12. 11. 2017 doručeném 13. 11. 2017, v němž namítali, že v řízení nebyl zohledněn § 152 stavebního zákona, neboť stavba nerespektuje požadavek šetrnosti vůči žalobcům. Nebylo přihlédnuto k vyhlášce č. 501/2006 Sb. upravující vzájemné odstupy staveb, přičemž konkrétně poukázali na § 25 odst. 1 této vyhlášky. Nebyly dodrženy požadavky na denní osvětlení a oslunění a zachování kvality prostředí. Stavba je nestabilní a opírá se o plot žalobců a túje. Při nedávné vichřici byla část stavby vyvrácena včetně opěrných tyčí. Nelze vyloučit, že se uvolní další části a ohrozí nemovitosti žalobců.
29. Dne 5. 12. 2017 vydal stavební úřad prvostupňové rozhodnutí, kterým výrokem I podle § 129 odst. 2 a 3 a § 115 stavebního zákona dodatečně povolil na pozemku p. č. X stavbu „*zábrany proti poškození sousedního oplocení (konstrukce z lešenářských trubek s výplní)*“, která obsahuje konstrukci z lešenářských trubek s výplní z plechových vlnitých desek o rozměru cca 0,8 x 2 m a z vlnitých azbestocementových desek o rozměru cca 0,8 x 2,5 m; svařená konstrukce je osazena v bezprostřední blízkosti stávajícího oplocení, ve vzdálenosti cca 3 cm; část plechových a azbestocementových desek je přidrátována, část pouze opřena o konstrukci. Ve výroku II bodech 1 až 9 stavební úřad stanovil podmínky pro dokončení stavby. Dle bodu 1 až 3 bude stavba upravena a dokončena podle dokumentace z dubna 2017, kterou vypracoval M. Š.; případné změny nesmí být provedeny bez souhlasu stavebního úřadu; azbestocementové desky budou nahrazeny vlnitými plechovými deskami nebo vlnitými deskami Cembrit; desky musí být vzájemně spojeny v místě svislých spojů a pevně kotveny k nosné ocelové trubkové konstrukci tak, aby neovlivňovaly přilehlou stavbu a neobtěžovaly okolí imisemi (hlukem). Dle bodu 6 bude stavebník respektovat oprávnění správců vodních toků dle § 49 odst. 2 písm. c) vodního zákona; část pozemků podél koryta vodního toku do 6 m od břehové hrany slouží pro průchod velkých vod a zároveň jako manipulační pruh pro účel správy a případné údržby koryta vodního toku. Správci vodních toků jsou na tyto pozemky oprávněni vstupovat a vjíždět s mechanizací. Do 6m pásu podél koryta potoka nelze umísťovat žádné pevné stavby ani vysazovat nové trvalé porosty. V bodu 8 bylo stanoveno, že stavba bude dokončena do 2 let od nabytí právní moci rozhodnutí.
30. V odůvodnění stavební úřad konstatoval, že stavebník provedl v těsné blízkosti stávajícího oplocení druhé oplocení, což připouští § 1025 občanského zákoníku. Vzhled stavby stavební úřad neposuzuje, je na stavebníkovi, jaký materiál zvolí. K tomu poukázal na rozhodnutí žalovaného v obdobném případě ze dne 22. 8. 2016, č. j. 122346/2016/KUSK. Stavba se umísťuje dle situačního výkresu. Stavba nemá pevnou podezdívku, je lehce

demontovatelná a neohrozí tak odtokové poměry přilehlého koryta vodního toku. Stavba druhého oplocení nemá vliv na oslunění a osvětlení sousedního pozemku s ohledem na vzrostlé tují na pozemku stavebníka. Stavební úřad se zabýval souladem stavby s vyhláškou 501/2006 Sb. v rozsahu § 24c. K námitkám žalobců uvedl, že jim částečně vyhověl stanovením podmínek pod body 2 a 3. O tvrzeních ohledně psa a tují nepřisluší stavebnímu úřadu rozhodovat, neboť jde o sousedské spory. Stavební úřad rozhoduje o dodatečném povolení stavby na základě žádosti stavebníka, který neuvedl, že by mělo jít o dočasnou stavbu. Stavební úřad o ní proto rozhodoval jako o trvalé stavbě. Název stavby vycházel z podaného podnětu, a následně též z označení v žádosti a dokumentaci stavby. Předmětem řízení je stále stejná stavba. Uvedl také, že stavebník je po dobu řízení povinen zdržet se jakýchkoli prací na stavbě.

31. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobci odvolali. V odvolání poukázali na to, že stavba je v současné době v důsledku větru vyvrácena a opřena o vzrostlé tují, které byly vysazeny po délce oplocení bez potřebného odstupu. Obdobně jako v žalobě žalobci namítali, že stavebník namísto běžných možností ochrany plotu sousedů (např. vybudování ochranných sítí či tyčkového plotu) zvolil stavbu z desek, čímž zásadně zhoršil podmínky užívání pozemku žalobců. Dále zdůraznili, že stavebník s nimi stavbu umístěnou těsně u jejich plotu neprojednal a nikdy k ní nedali souhlas. Vzhledem k lhůtě dvou let, v níž má být stavba uvedena do souladu s dokumentací, bude dále prodloužen protiprávní stav ve prospěch stavebníka. Zdůraznili, že stavba narušuje jejich oprávněné zájmy opíráním se o jejich plot, jeho poškozováním uvolněnými díly a nemožností výměny, údržby či opravy poškozeného pletiva. Nesouhlasili s argumentací stavebního úřadu, který s odkazem na § 1025 občanského zákoníku připustil umístění stavby v těsné blízkosti od plotu žalobců. Uvedené ustanovení neřeší, jak má být rozhrada vzdálena od plotu souseda. Těsná blízkost stavby je dle žalobců v rozporu s § 1013 občanského zákoníku. Vytýkali též stavebnímu úřadu, že nevzal v úvahu § 152 stavebního zákona, neboť stavba byla provedena proti jejich vůli a nerespektuje požadavek šetrnosti. Namítali, že vzhledem k výšce zábrany je odstup 3 cm v rozporu s § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., který upravuje minimální odstupy staveb od hranice pozemku, a § 152 stavebního zákona. Závěrem namítali, že stavební úřad nerespektoval závazné stanovisko vodoprávního úřadu, který výslovně uvedl, že bude respektováno oprávnění správce vodního toku, konkrétně jeho stanovisko ze dne 27. 4. 2017, neboť povolil stavbu v současném rozsahu, aniž stanovil povinnost stavebníka stavbu včetně tují odstranit v pásu do šesti metrů od koryta potoka.
32. Stavebník ve vyjádření k odvolání žalobců ze dne 9. 1. 2018 uvedl, že námitky považuje za nedůvodné. Pokud jde o ochranu plotu žalobců, snažil se situaci řešit rychle a efektivně, neboť pes měl údajně poškozovat drátěné pletivo žalobců, a lze tak předpokládat, že by rozkousal i případné ochranné sítě. Plaňkový plot v dostatečné výši by byl náročný na zhotovení a nelze předpokládat, že by proti jeho výstavbě žalobci rovněž nebrojili. Připustil, že stavbu s žalobci neprojednal. K tomu uvedl, že žalobci po zjištění poškození plotu bez pokusu o dohodu oznámili policii, že jim stavebník poškozuje plot. Policie šetřením zjistila, že plot byl mírně poškozen, a z charakteru poškození usoudili, že mohlo jít o poškození způsobené psem stavebníka. Stavebník se proto pokusil ihned zabránit psovi v přístupu k plotu prostředky, které měl k dispozici. Z neznalosti neoznámil záměr umístit zábranu stavebnímu úřadu. Nenapadlo ho, že by stavba mohla sousedy obtěžovat. Dle názoru stavebníka nemůže být její vzdálenost od plotu větší, má-li plnit svůj účel (zabránit psovi v přístupu k plotu). Zábranu upraví dle stanovených podmínek po právní

moci rozhodnutí. Oprava a výměna pletiva je možná, neboť plot žalobců je na jejich pozemku. Zábrana při vichřici hlučí podobně jako jiné předměty. Z § 1013 občanského zákoníku neplyne, že by bylo možné užívat nemovitosti jen v rozsahu schváleném sousedy. Dle názoru stavebníka byly podmínky závazného stanoviska splněny. Zábrana ani tůje nepředstavují překážku v přístupu k vodnímu toku, tou je naopak plot žalobců na podezdívce.

33. Dne 12. 4. 2017 vydal žalovaný napadené rozhodnutí. Uvedl, že stavební úřad posuzuje záměr dle § 90 stavebního zákona a důvod pro umístění stavby není pro stavební řízení relevantní. Stavení zákon neumožňuje, aby stavební úřad nebo účastníci určovali stavebníkovi typ materiálu nebo formu stavby, pokud je v rámci zákonných parametrů. Azbestocementové desky bylo prvostupňovým rozhodnutím uloženo nahradit. Dodatečné povolení stavby nevyžaduje souhlas vlastníků sousedního pozemku. Vliv stavby na zájmy žalobců jako poškozování plotu uvolněnými díly nebo nemožnost údržby plotu je předjímání žalobců. Stavba se dodatečně povoluje v současném stavu. Stavebník je povinen zajistit, aby nedošlo k ohrožení majetku ostatních osob, a dle § 1026 občanského zákoníku udržovat rozhradu v dobrém stavu, pokud hrozí následkem poškození újma. Ustanovení § 152 stavebního zákona se v řízení o dodatečném povolení stavby neuplatní. Stavba v současném stavu plní funkci oplocení, přičemž § 1025 občanského zákoníku umožňuje dvojité rozhrady. Oplocení se umísťují na hranicích pozemku a § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb. se na stavby oplocení neaplikuje. Pokud jde o námitku nedodržení závazného stanoviska, podmínky byly zapracovány do podmínek rozhodnutí. Stavebník je po dobu řízení povinen zdržet se prací na stavbě a do souladu s podmínkami bude stavba uvedena po nabytí právní moci. Tůje nejsou stavbami a stavební úřad nemůže nařídít jejich odstranění.

Posouzení žalobních bodů

34. Soud předně uvádí, že prvostupňové rozhodnutí dostatečně specifikuje, jaká stavba na pozemku p. č. X byla na základě žádosti stavebníka dodatečně povolena. Stavba byla označena v souladu s žádostí a dokumentací stavby jako „zábrana proti poškození sousedního oplocení (konstrukce z lešenářských trubek s výplní)“. Jde o existující provedenou stavbu, která byla v prvostupňovém rozhodnutí popsána shodně jako v oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby tak, že obsahuje konstrukci z lešenářských trubek s výplní z plechových vlnitých desek o rozměru cca 0, x 2 m a z vlnitých azbestocementových desek o rozměru cca 0,8 x 2,5 m; svařená konstrukce je osazena v bezprostřední blízkosti stávajícího oplocení ve vzdálenosti cca 30 mm; část plechových a azbestocementových desek je přidrátována, část pouze opřena o konstrukci. Tento popis žalobci v řízení o odstranění stavby potvrdili jako správný. Odpovídá též zjištěním učiněným při kontrolní prohlídce. Současně byla výrokem II pod bodem 1 stanovena podmínka, že stavba bude dokončena a upravena podle dokumentace z dubna 2017 zpracované M. Š., která je součástí správního spisu a zahrnuje situační výkresy a vyznačení výšky jednotlivých částí stavby (1,77 a 2,38 m). Stavebník tak nemůže libovolně (bez předchozího povolení stavebního úřadu) měnit výši stavby ani ji přibližovat k plotu žalobců. V této části je tedy námitka žalobců nedůvodná.
35. Soud však souhlasí s žalobci v tom, že z prvostupňového a napadeného rozhodnutí, která tvoří jeden celek, není zřejmé, zda a případně jak bude stavebník povinen po právní moci upravit stavbu v části, která se nachází v pásu 6 metrů od břehové čáry vodního toku.

Stavební úřad v rámci podmínek pro dokončení stavby pod bodem 6 výroku II stanovil, že „část pozemků podél koryta vodního toku do 6 metrů od břehové hrany slouží pro průchod velkých vod a zároveň jako manipulační pruh pro účel správy a případné údržby koryta vodního toku. Správci vodních toků jsou na tyto pozemky oprávněni vstupovat a vjíždět s mechanizací. Do 6m pásu podél koryta potoka nelze umísťovat žádné pevné stavby ani vysazovat nové trvalé porosty.“ Jde o doslovné převzetí obecně formulované podmínky uvedené ve stanovisku P. V.. Závazné stanovisko vodoprávního úřadu na ni v podmínkách výslovně neodkazuje. Současně stavební úřad uvedl, že stavba nemá pevnou podezdívku, je lehce demontovatelná a neohroží odtokové poměry přilehlého koryta vodního toku. K odvolací námitce žalobců, že nebyl respektován požadavek vyplývající ze závazného stanoviska vodoprávního úřadu a stanoviska P. V., neboť stavba byla povolena ve stávajícím rozsahu (až k hranici pozemku stavebníka v těsném sousedství potoka), a nebyla stanovena povinnost odstranit stavbu v pásu 6 metrů podél koryta potoka, žalovaný v napadeném rozhodnutí obecně uvedl, že podmínky závazného stanoviska byly zapracovány do podmínek prvostupňového rozhodnutí. Konstatoval, že stavebník je povinen se po dobu řízení zdržet prací na stavbě a do souladu s podmínkami bude stavba upravena po právní moci rozhodnutí. Dle názoru soudu však nelze na základě konstatování v bodu 6 výroku II, že do šestimetrového pásu podél koryta potoka nelze umísťovat žádné pevné stavby, v kontextu posouzení stavby prvostupňovým orgánem jako stavby lehce demontovatelné bez pevné podezdívky, a požadavku na úpravu a dokončení stavby dle dokumentace, která předpokládá její umístění po celé délce pozemku p. č. X při hranici s pozemkem p. č. X, jednoznačně dovodit, že by se dodatečné povolení stavby mělo vztahovat pouze k části provedené stavby popsané v projektové dokumentaci mimo pás šesti metrů od hranice potoka, resp. že by stavba měla být po právní moci prvostupňového rozhodnutí upravena tak, aby do pásu 6 metrů od koryta potoka nezasahovala. S ohledem na výše uvedené soud shledal napadené rozhodnutí ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím nepřezkoumatelnými pro nesrozumitelnost. V dalším řízení bude muset žalovaný posoudit, zda na základě závazného stanoviska a stanoviska správce povodí je či není možné v pásu sloužícím pro průchod velké vody a pro správu a údržbu vodního toku posuzovanou stavbu umístit, a v návaznosti na toto posouzení upravit podmínky jejího dodatečného povolení. Soud poznamenává, že pokud je zachování pásu třeba pro průchod velkých vod, umístění (pevné) stavby v této ploše se nepochybně může dotknout práv vlastníka sousedního pozemku, který přiléhá k témuž vodnímu toku.

36. Žalobci ve správním řízení v rámci včas uplatněných námitek namítali, že stavba v těsné blízkosti jejich plotu znemožnění jeho opravu. Touto námitkou se stavební úřad nezabýval. Žalovaný pak k odvolání žalobců, v němž opět namítali nemožnost údržby plotu a opravy poškozeného pletiva, pouze uvedl, že *nemožnost údržby plotu je předjímaní odvolatelů*. Žádným způsobem neposoudil, zda při umístění posuzované stavby v těsné blízkosti plotu žalobců bude oprava a údržba možná a jakým způsobem, resp. nevysvětlil, proč vyhodnotil tvrzení o nemožnost údržby jako *předjímaní*. Žalovaný se měl (byť v míře obecnosti odpovídající uplatněným námitkám) vypořádat s tím, zda bude možné plot žalobců udržovat a opravovat, případně vysvětlit a odůvodnit, proč nepovažuje (tvrzené) znemožnění údržby za relevantní. Nedostatek odůvodnění nelze zhojit ve vyjádření k žalobě (viz např. rozsudky NSS ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002-25, ze dne 27. 10. 2003, č. j. 2 A 552/2002-25, či ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71). Žalovaný

těž nevysvětlil, proč je dle jeho názoru ve vztahu ke stavbě oplocení vyloučena aplikace § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb.

37. Soud dále uvádí, že z obecného požadavku šetrnosti k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb (§ 76 odst. 2, § 152 stavebního zákona) nelze dovodit povinnost stavebníka upravit záměr či stavbu dle požadavků souseda pro něj nejvýhodnějším způsobem nad rámec zákonných požadavků (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 9. 2012, čj. 30 A 22/2011-67). Soud poznamenává, že vlastník pozemku nemá právo na to, aby poměry na jeho pozemku zůstaly zcela nezměněny a požadovat, aby se vlastník sousedního pozemku zdržel jakékoli stavební činnosti, která ho svými vlivy nebude omezovat v intenzitě předvídané v § 1013 občanského zákoníku.
38. Pokud žalobci namítají, že skutečným důvodem umístění stavby nebyla ochrana plotu žalobců před chováním psa stavebníka, neboť k poškození plotu psem došlo pouze jednou, ale spíše záměr stavebníka zhoršit podmínky na jejich pozemku (tedy obtěžovat či poškodit žalobce ve smyslu § 1012 občanského zákoníku, což se zakazuje bez ohledu na míru a může být relevantní při posouzení tzv. občanskoprávních námitek stran imisí), pak tato svá tvrzení nedokládají. Z žaloby je patrné, že stavebník provedl stavbu bezprostředně poté, kdy mělo dojít k prokousání pletiva plotu žalobců, což naopak naznačuje, že hlavním účelem bylo předcházet možnému vzniku škod. Skutečnost, že následně již k poškození plotu nedocházelo, naopak svědčí spíše o tom, že stavba může sloužit legitimnímu účelu deklarovanému v průvodní zprávě (zamezení možnosti vnikání psa stavebníka na sousední pozemek a poškození stávajícího drátěného plotu). Při posuzování soukromoprávních námitek imisí stavby v řízení o dodatečném povolení stavby nelze odhlédnout od domněnky dobré víry vyjádřené v § 7 občanského zákoníku; žalobci v rozporu s tímto ustanovením a naopak presumují záměr zneužití práva. Ten nelze v daném případě dovodit pouze ze způsobu provedení stavby, resp. z toho, že stavebník nezvolil jiné prostředky preferované žalobci. Rovněž jej nelze dovodit ze skutečnosti, že k pořízení psa, který měl poškodit plot žalobců, došlo po neúspěchu stavebníka v soudním sporu s žalobci. Z § 90 stavebního zákona ani § 129 odst. 3 stavebního zákona neplyne povinnost správních orgánů zjišťovat, proč stavebník nezvolil jiné řešení. Stavební úřad pouze přezkoumává, zda posuzovaná stavba splňuje požadavky stanovené právními předpisy, a posuzuje včas uplatněné soukromoprávní námitky.
39. Žalobci namítají, že stavba podstatně zhoršuje podmínky na jejich pozemku bráněním proudění vzduchu a provětrávání. Svou povahou jde o soukromoprávní námitky týkající se imisí (imise negativní), které mají právní základ v úpravě sousedských vztahů obsažené v § 1012 a § 1013 odst. 1 větě první občanského zákoníku, podle něhož je vlastník povinen se zdržet všeho, co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, hluk, otřesy a jiné podobné účinky (imise) vnikají na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku. O nedovolené imise se tedy jedná, je-li splněna jak podmínka *v míře nepřiměřené místním poměrům*, tak podmínka *podstatně omezují obvyklé užívání pozemku*. Jak konstatoval NSS v rozsudku ze dne 11. 11. 2014, č. j. 6 As 207/2014-36, řešení „čistých“ občanskoprávních námitek ve stavebním řízení se svou podstatou blíží soudnímu rozhodování v občanskoprávním sporu. Proto není namístě klást na bedra správního orgánu povinnost zjišťovat skutkový stav jen na základě pouhých tvrzení dotčeného účastníka řízení v takovém rozsahu, jaký si vyžaduje posouzení souladu stavby s veřejnoprávními požadavky. Za rozumný lze označit požadavek, aby účastník vznášející občanskoprávní námitku důkazně podložil svá tvrzení alespoň do té

míru, aby na straně stavebního úřadu vyvolal důvodné pochybnosti o tom, zda stavba způsobuje (příp. bude způsobovat) obtěžování nad míru přiměřenou poměrům či nikoliv (přiměřeně lze odkázat na důkazní standard ve sporných řízeních podle § 141 odst. 4 správního řádu). Podaří-li se vlastníkově sousední nemovitosti objektivně vyvolat popsané pochybnosti na straně stavebního úřadu, přesouvá se důkazní břemeno, tedy povinnost prokázat, že k obtěžování nad míru přiměřenou poměrům nedochází (příp. nebude odcházet) na stavebníka, který usiluje o zpětnou legalizaci své stavby. V daném případě žalobci v průběhu řízení před správním orgánem v rámci včas uplatněných námitek pouze zcela obecně uvedli, že stavba výrazně změnila v neprospěch žalobců poměry na pozemku (zastínění, odvětrání), aniž by tato svá tvrzení jakkoli blíže specifikovali, vysvětlili, jak se změnily poměry a jakým způsobem je omezeno užívání jejich pozemku. Tato tvrzení nemohou vzhledem k výši stavby (1,77 až 2,38 m) a velikosti zahrady žalobců (441 m²) bez dalšího vyvolat relevantní pochybnosti. „Nepropustné“ rozhrady (typicky zdi) mezi pozemky se stavbami pro bydlení a rodinnou rekreaci obecně představují relativně častou a běžnou formu oplocení (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2014, č. j. 62 A 101/2012-107, č. 3130/2014 Sb. NSS). Námitka tedy není důvodná.

40. Pokud žalobci obecně namítali porušení § 1012 a § 1013 občanského zákoníku tvrdíce, že bylo omezeno užívání jejich pozemku v míře nepřiměřené poměrům, soud uvádí, že není úkolem soudu, aby za žalobce domýšlel možná dotčení v právech. Bylo na žalobcích, aby konkrétně tvrdili, jakým způsobem a v jaké míře se stavba dotýká jejich práv, jak mění poměry v místě a jak přesně omezuje užívání pozemku, a k těmto tvrzením označili důkazy, což neučinili. Soud proto obecné námitky neshledal důvodnými.
41. Tvrzení o vážném zásahu do práv v podobě zastínění a ohrožení hlukem nebylo zmíněno v rámci včas uplatněných žalobních bodů, a proto k němu nelze přihlédnout. I pokud by je soud však považoval za rozvedení včasných žalobních námitek, nelze je považovat za důvodné, neboť ani v tomto směru žalobci svá tvrzení dostatečně nekonkretizovali. Nereagovali též na vypořádání námitek správními orgány, které se jimi zabývaly. Ke svým tvrzením pak neoznačili žádné důkazy. Pokud jde o hluk, stavební úřad na námitku reagoval tím, že uložil stavebníku upravit stavbu tak, že desky musí být vzájemně spojeny v místě svislých spojů a pevně kotveny k nosné ocelové trubkové konstrukci tak, aby přilehlou stavbu nezatežovali imisemi hluku. Žalobci v žalobě nevysvětlili, z jakého důvodu považují toto řešení za nedostatečné. Pokud jde o zastínění, stavební úřad odůvodnil, že stavba nemá vliv z hlediska oslunění a osvětlení, neboť na pozemku stavebníka se nachází vzrostlé tůje. S ohledem na obecnost námitek žalobců lze považovat vypořádání za dostatečné a racionální. Nutno dodat, že živé ploty ve výši odpovídající výši umísťované stavby lze obecně považovat za běžné formy rozhrad. Související zastínění nelze za této situace bez dalšího považovat za excesivní. Žalobci přitom neuvedli, jakým konkrétním způsobem bude podstatně omezeno užívání jejich nemovitosti.
42. Soud neshledal důvodnou ani námitku porušení § 1017 odst. 1 občanského zákoníku, které žalobci spatřují v tom, že tůje na pozemku stavebníka dosahující výšky 4 metrů byly vysazeny (v roce 2003) ve vzdálenosti 50 cm od plotu žalobců, neboť tůje nejsou předmětem řízení o dodatečném povolení stavby. Na okraj soud poznamenává, že § 1017 odst. 1 občanského zákoníku nelze aplikovat na stromy vysázené před nabytím účinnosti občanského zákoníku (1. 1. 2014). Soud též upozorňuje, že § 1017 odst. 1 se nepoužije, tvoří-li stromy rozhradu.

43. Pokud žalobci zmiňují ohrožení plotu uvolněnými díly stavby, tento stav řeší stanovené podmínky, podle nichž musí být výplně pevně ukotveny k nosné ocelové trubkové konstrukci. Žalobci poukazují pouze na stávající situaci. Netvrdí, že stavba bude ohrožovat jejich pozemek či plot, bude-li upravena dle podmínek stanovených v prvostupňovém rozhodnutí v souladu s dokumentací vypracovanou M. Š.. Je povinností vlastníka stavbu udržívat [§ 154 odst. 1 písm. a) stavebního zákona]. Žalobci v žalobě nevznесли námitky proti lhůtě pro dokončení stavby. Dále soud poznamenává, že žalobci neoznačili žádné důkazy k prokázání svých tvrzení ohledně nedostatečné stability konstrukce. Námitka není důvodná.
44. Pokud žalobci namítají, že pro stavbu nebylo vydáno územního rozhodnutí, nemůže to být důvodem nezákonnosti rozhodnutí o jejím dodatečném povolení dle § 129 odst. 3 stavebního zákona. Dodatečné povolení stavby dle § 129 odst. 3 stavebního zákona naopak předpokládá, že *dodatečně* povolovaná stavba byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem [§ 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona]. Nepovolenou stavbou ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, kterou lze dodatečně povolit za splnění dalších zákonných podmínek dle § 129 odst. 3 stavebního zákona, je i stavba, která sice nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení (§ 103 stavebního zákona), pro kterou však nebylo vydáno potřebné územní rozhodnutí nebo územní souhlas. Tak tomu bylo v projednávaném případě, což stavební úřad popsal v prvostupňovém rozhodnutí. Jelikož předmětná stavba [která dle stavebního úřadu nevyžadovala stavební povolení ani ohlášení dle § 103 odst. 1 písm. e) bod 14 stavebního zákona] byla provedena bez územního souhlasu nebo územního rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem, a šlo tedy o stavbu ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, stavební úřad zahájil řízení o jejím odstranění dle § 129 odst. 2 stavebního zákona, v jehož rámci stavebník požádal o její dodatečné povolení. Pokud by stavba byla provedena na základě vydaného územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nebyl by dán důvod vést řízení o jejím odstranění a rozhodovat o dodatečném povolení dle § 129 odst. 3 stavebního zákona. Není též zřejmé, jakým způsobem měl být v důsledku nevydání rozhodnutí o umístění stavby dle žalobců porušen § 80 odst. 3 písm. a) stavebního zákona, jenž se týká umístění terénních úprav (§ 3 odst. 1 stavebního zákona), které nevyžadují posouzení stavebním úřadem. Terénní úpravy překračující tyto parametry se pak neumísťují územním rozhodnutím o umístění stavby, ale územním rozhodnutím o změně využití pozemku. Žalobci přitom netvrdili, že by v daném případě šlo o jakékoli terénní úpravy. Námitka tedy není důvodná.
45. Žalobci dále namítali porušení § 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona v platném znění (patrně míněno znění účinné od 1. 1. 2018), neboť jim není známo, že byl dán souhlas k provedení stavebního záměru. Z takto obecné námitky není zřejmé, čím souhlas a z jakého důvodu měl být dle žalobců předpokladem dodatečného povolení stavby. Soud připomíná, že v projednávané věci bylo třeba postupovat dle stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017 (srov. čl. II bod 10 zákona č. 225/2017 Sb.). Ustanovení § 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona odkazující na souhlas vlastníka pozemku k provedení záměru dle § 184a stavebního zákona se již z tohoto důvodu nepoužije. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, jako je tomu v daném případě, žadatel musí předložit podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí (§ 86 stavebního zákona), nikoli žádosti o vydání stavebního povolení dle § 110 stavebního zákona. Stavebník doložil své vlastnického právo k pozemku p. č. X, na němž byla stavba umístěna, informací o pozemku v katastru nemovitostí. Žalobci v žalobě ani ve správním řízení vlastnické

právo stavebníka k pozemku, na němž je stavba umístěna, nikterak nezpochybnil. Námitka tedy není důvodná. Soud neshledal důvodnou ani obecnou námitku porušení § 115 stavebního zákona, které žalobci spatřovali v tom, že nebyly stanoveny podmínky pro užívání stavby. Žalobci neuvedli žádné konkrétní podmínky, jejichž stanovení by bylo v konkrétním případě nezbytné.

46. Souhlas žalobců jako vlastníků sousedního pozemku není zákonným předpokladem vydání územního rozhodnutí, resp. dodatečného povolení stavby provedené bez územního rozhodnutí.
47. Ke zcela obecným námitkám žalobců, že byl porušen § 1024 občanského zákoníku a § 2 odst. 1 a 4 a § 3 správního řádu, neboť rozhodnutí neodpovídají zákonům, soud konstatuje, že je nelze považovat za řádné žalobní body podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť je žalobci nepodepřeli žádným konkrétnějším a individualizovaným skutkovým tvrzením, a proto se jimi soud dále nezabýval.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

48. Soud z uvedených důvodů rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. bez jednání zrušil pro nepřezkoumatelnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
49. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci měli ve věci úspěch, a proto jim náleží náhrada nákladů řízení, které tvoří náhrada zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit žalobcům ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31.března 2020

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu